

Maade, efter som de gennemføres eller blive uafgjorte. Det ene Forslag er det Forslag om Universitetets Formuesforhold, der har været behandlet her i Thinget, og som er gaaet over til det andet Thing, som der har været til 1ste Behandling og nu ligger i Finantsudvalget. Det andet Forslag er det Forslag til en midlertidig Lønningsforbedring for Embeds- og Bestillingsmænd, som er indbragt, saavidt jeg veed, idag af den høitærede Finantsminister i Folkethinget, og som jo netop nu er omdelt til os. Alt efter den Maade, hvorpaa disse Forslag afgjøres, faaer denne Finantslov sin afsluttende Karakter; først derved faaer den sit bestemte Præg. Det er det, der giver denne Finantslov sin eiendommelige Bestaaenhed. Nu er vel et æret Medlem, det ærede 1ste Medlem for 9de Kredts (N. Rasmussen) ved denne Leilighed, hvad jeg altid i Principet anerkjender, optraadt som Talsmand for det, man pleier at kalde Renlighed, den renlige Behandling af Finantsloven, og i Kraft af dette Renlighedsprincip ment, at vi slet ikke skulde gjøre os nogen Uleilighed med at tænke paa de Unliggende, som omhandles i disse to Lovforslag. Jeg er bange for, at dette Renlighedsprincip her er bleven taget paa en Maade, der er noget forskjellig fra den sædvanlige. Naar vi Andre ofte have indstærpet Omskeligheden, naar vi have hævdet Vigtigheden af, at Finantsloven holdes ren, tror jeg, at man derved fornemmelig har villet gjøre tvende Hovedtrav gjældende, der ivoirigt staa i nøie indbyrdes Forbindelse. Man har tænkt paa, at der ikke ved Finantslovsforlaget burde gjøres noget Brud paa de gjældende Love eller de derved jevnbyrdige Regler og Betsægter, og man har dernæst tænkt paa Vigtigheden af, at Finantsloven ikke optraadte organiserende eller desorganiserende, at den ikke gik udenfor selve Bevillingen og indlob sig paa Omorganisationer, paa uvedkommende Tillægsbetingelser o. s. v. Det er vistnok dette, man nærmest har tænkt paa, naar man har stillet det som en naturlig Opgave for Landsthinget at paase, at Finantsloven holdtes ren; men det turde være en noget ny Anvendelse af dette Princip, naar man vil, at denne Respekt, som vi Andre mente, at Finantsloven burde have ligeoverfor de gjældende Love og Betsægter, ligeoverfor de bestaaende, gjældende Organisationer, ogsaa uden videre skulde vises overfor foreliggende Lovforslag. Det er nok noget Nyt, og i nærværende Tilfælde bliver dette Nye saa meget eiendommeligere, saa meget mere paafaldende, som det jo ingenlunde kan siges om dette Finantslovsforslag, at det ivoirigt nærer en saadan Respekt for andre foreliggende Lovforslag, at det ikke rører ved Forhold, som ere Gjenstand for Behandling i saadanne særlige Lovforslag. Der er, saavidt jeg kan skjønne, aldeles ikke nogen Besensforskjel mel-

lem de tvende Lovforslag, som angaa det midlertidige Lønningsstilleg til Embeds- og Bestillingsmænd, samt en Ordning af Universitetets Formuesforhold paa den ene Side, og de Forslag, som foreligge til særlig Behandling med Hensyn til Skolevæsenets Ordning samt om Lønninger for Hæren og Søværnet paa den anden Side, og dog ville vi finde paa Finantslovsforlagets § 26, at man ikke har haft den mindste Betænkning ved der at opføre Bevillinger, som netop berøre Forhold, der ere Gjenstand for de omtalte Love. Der er en paafaldende Mangel paa Ligelighed i de forskjellige Kravs Fyldestgjørelse. Det forekommer mig, at det Spørgsmaal ikke kan afvises: Er der tilstrækkelig Grund til den Forskjel, som saaledes er gjort mellem de Krav, til hvis Fyldestgjørelse der er opført Bevillinger her paa Finantslovsforlaget, uagtet der foreligger særskilte Lovforslag om samme Gjenstand og de andre Unliggende, om hvilke der og foreligger andre Lovforslag, og med Hensyn til hvilke der atter viser sig den Forskjel, at der nu tilsidst opførtes en i og for sig uilstrækkelig Bevilling i denne Sag, medens der ikke findes nogen som helst Bevilling, der vedrører det andet Unliggende. Dette er Lovforlagets Eiendommelighed. Der kan være ikke saa andre Punkter, som i og for sig kunne fortjene en nærmere Overveielse, men dette er det Eiendommelige ved nærværende Lars Finantslovsforslag, og det er ingen tiltalende Eiendommelighed. Nu have vel tvende ærede Landsthingsmænd lovet os, at de to særlige Forslag, hvis Afgjørelse bestemte Finantslovsforlagets Karakter, ville blive hurtigt fremmede i det andet Thing. Det skulde glæde mig meget, om de virkelig hurtigt fremmedes til en god Afgjørelse, men Ingen kan vide det. Jeg vil ikke paatage mig at spaa, thi skulde jeg spaa, er jeg bange for, at jeg snarest vilde spaa ilde, men jeg vil som sagt slet ikke spaa. Jeg vil kun sige, at jeg tror, at det staaer for Mange her i Thinget saaledes, at Spørgsmaalet om, hvorledes Thinget rettest bør stille sig ligeoverfor denne eiendommelige Situation, fortjener en alvorlig Overveielse, som efter de Former, vi nu engang ere vant til at arbejde under, naturligst og lettest foregaar i et Udvalg. Vi ere vant til paa denne Maade snarest at søge at forene de Hensyn, der bør tages baade til Regjeringen og det andet Thing, med de Hensyn vi skulde Landsthinget selv. Det er derfor jeg stemmer for Udvalgets Besættelse i Lar.

Da ingen flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Forslag af Bloug om Sagens Henviisning til et Udvalg paa 15 Medlemmer vedtoges med 36 St. mod 10.